در سفری با رسول الله صلی الله علیه وسلم همراه بودیم که مردی سوار بر شترش آمد.

از ابوسعید خدری رضی الله عنه روایت است که می گوید: در سفری با رسول الله صلی الله علیه وسلم همراه بودیم که مردی سوار بر شترش آمد و به چپ و راست نگاه می کرد. رسول الله صلی الله علیه وسلم - از نگاهش دریافت که محتاج است و - فرمود: «مَنْ كَانَ مَعَهُ فَضْلُ ظَهرٍ فَلْيَعُدْ بِهِ عَلى مَنْ لا ظَهْرَ لَه، وَمَن كانَ لَهُ فَضْلٌ مِن زَاد، فَلْيَعُدْ بِهِ على مَن لا زَادَ لَهُ»: «هرکس سواریِ اضافه ای دارد، آن را به کسی بدهد که مرکبی ندارد؛ و هرکس آذوقه (توشه ی) اضافی دارد، آن را به کسی بدهد که بی توشه است». و انواع مال ها را ذکر نمود؛ درنتیجه اینگونه برداشت کردیم که هیچیک از ما حقّی در اموال مازاد بر نیازش ندارد.

[صحیح است] [به روایت مسلم]

ابوسعید خدری رضی الله عنه یادآور می شود که در سفری همراه رسول الله صلی الله علیه وسلم بوده است که مردی سوار بر شترش آمده و به چپ و راست می نگرد تا چیزی بیابد و نیاز خود را برطرف کند. در این هنگام رسول الله صلی الله علیه وسلم می فرماید: «هرکس سواریِ اضافه ای دارد آن را به کسی صدقه کند که سواری به همراه ندارد؛ و هرکس غذای اضافه ای دارد، آن را به کسی صدقه کند که غذایی به همراه ندارد». راوی می گوید: گمان بردیم در آنچه افزون بر نیازمان با خود داریم، هیچ حقی نداریم.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/5906